

[Gregersen.]

løst ud fra det Synspunkt, at Staten ikke kan have nogen Pligt til at yde noget direkte Tilskud til det kongelige Teater.“

Se, de citerede Udtalelser er jo klare og utvetydige. Den Udtalelse, der blev fremsat af det ærede Medlem Hr. Pinholt, blev ganske vist noget afsvækket ved, at det ærede Medlem, umiddelbart efter at han havde fremsat den, stemte for Bevarelse af de 750 000 Kr. (*Pinholt*: Det er en Misforstaaelse). Ja, saa det ærede Medlems Parti. (*Pinholt*: Nej). Jo. Men det ærede Medlem vilde formentlig paa Forhaand præcisere Partiets Stilling: ingen Statsstøtte, præcisere Stillingen før den endelige Forhandling, som det ærede Medlem vidste vilde komme i denne Samling.

Men hvor har vi i Dag den højtærede Undervisningsminister med den tredie „populære“ Vej: Overgangen til Privatdrift?

Da det for kort Tid siden blev os klart, at det sidste Haab for Opgivelse af Teatret som Statsforetagende beroede hos Venstre, afsendte vi, i Tro til, at Venstre vilde staa fast, eller maaske snarere med en vis Formodning om, at den Fløj, der vilde det, trænge til en Afstivning udefra, følgende Skrivelse til Partiet:

„Da vi har forelagt i Folketinget Forslag om Ophævelse af det kongelige Teater som Statsinstitution, men formoder, at dette Forslag ikke vil komme til Behandling i Tinget, førend efter at der ved Finanslovens tredie Behandling er truffet en Ordning af det kongelige Teaters Forhold, skal vi, da vi er uden Repræsentation i Finansudvalget og derfor er afskaaret fra at stille Ændringsforslag ved Finanslovens tredie Behandling, herved tillade os at opfordre Partiet Venstre til at foreslaa Udgiften til dette, som ikke mindst under de nuværende økonomiske Forhold maa anses for urimelig, strøget“. Partiet har jo ogsaa reageret, og vi takker navnlig det ærede Medlem Hr. Jensen (Broby), der vil begrænse Tilskuddet til det Beløb, Teatret svarer i Skat. Det er os imidlertid ikke nok, thi saa længe vi bevarer Statsdrift, har det offentlige Ansvar for Teatret og for dets Økonomi. Vi anerkender, at det er et Skridt i den rigtige Retning, men vi fastholder, at Staten skal ud af hele dette Forhold, og vi advarer de Medlemmer af Venstrepartiet og det radikale Parti, der ikke har bragt deres Overvejelser i denne Sag til Ende, imod at fortsætte som hidtil.

Overfor Socialdemokratiet er det natur-

ligvis unyttigt at gøre Henstillinger, thi for dette Parti er trods den højtærede Undervisningsministers tidligere Udtalelser Sympatien for Statsdrift medfødt. For dette Parti er Statsdrift og dens trofaste Følgesvende: Underskud og nye Skatter ikke noget naturstridigt, men tværtimod noget ligefremt og naturligt. For de to Venstrepartier er det derimod ikke medfødt, men kun tillært — Statsdrift og Liberalisme har ikke noget med hinanden at gøre —, og der er derfor Haab om, at disse Partier kan springe fra endnu. Venstre er paa Vej, i alt Fald i dette specielle Tilfælde, og hvis det radikale Parti ikke havde Bind for Øjnene, men virkelig havde Begreb om, hvordan Partiets Vælgere ser paa dette Spørgsmaal, saa vilde ogsaa de hurtigst muligt stille ind paa en anden Bølgelængde.

Naar Retsforbundet i sin Kamp mod Statsdrift af det kongelige Teater er naaet saa vidt som i Dag, thi i Dag har vi, hvad enten vi bliver i Mindretal eller i Flertal her i Salen, det store Flertal af Vælgerne bag os, saa maa vi naturligvis dele Æren med andre. Vi maa dele Æren med den højtærede Undervisningsminister, med de Herrer Stensballe og Byskov — Dobbeltsceneprojektet har jo nedbrudt de sidste Rester af Troen paa, at Staten kunde handle fornuftigt —, og vi maa dele Æren med Ledelsen og Personalet paa det kongelige Teater, som ikke har fulgt og ikke har forstaaet Omslaget i den offentlige Mening om dette Spørgsmaal og ikke har indrettet sig derefter.

For os er Spørgsmaalet om det kongelige Teater dog ikke et isoleret politisk Spørgsmaal. For os er det Symbolet paa Statsdriften i det store og hele. Statsdrift er Drift for andres Penge, og Statsdrift er altid urentabel, tabgivende Drift. Statsdriften bør indskrænkes paa mange andre Omraader end det kongelige Teater.

Mindretallets Ændringsforslag angaaende det kongelige Teater er os ikke vidt-gaaende nok, men vi erkender, at Rigsdagen i dette Tilfælde ikke, som den burde være, er et Spejlbillede af Befolkningens Opfattelse, og vi tager derfor det Skridt fremad, som det ærede Medlem Hr. Jensen (Broby)'s Underændringsforslag byder os, og jeg anbefaler Tingets Medlemmer at stemme for dette.

Jensen (Broby): Jeg vil gerne først gøre nogle Bemærkninger angaaende Ændringsforslagene Nr. 232 og 233, som angaar Forfatterunderstøttelserne. Der er maaske en og anden af Medlemmerne, der ikke er